

Γιολάντα Τσορώνη-Γεωργιάδη

ΖΗΤΩ Η ΑΓΑΠΗ!

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΘΕΝΤΑ ΜΙΜΗΛΑΚΗ

 Σαββάλας
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ε, αυτό πια! Να μην τη βρίσκει ποτέ στου κήπου το σπιτάκι! Από τότε που συγκατοικήσανε, έναν χρόνο σχεδόν τώρα, πού την έχανες, πού την έβρισκες... στους δρόμους! Μονάχα κάτι μέρες ανοιξιάτικες δεν έληγε να σηκωθεί από τη θέση της. Λιαζόταν και καθάριζε με τη γλώσσα το κορμί της απ' το πρωί ως το βράδυ.

«Μπιζού, Μπιζού!» γάβγισε ξαναμμένος ο Χαμπεράς εκείνο το φθινοπωρινό απόγευμα σαν πέρασε την καγκελιωτή εξώπορτα της μονοκατοικίας και έκανε τον γύρο του φράχτη από τη μέσα μεριά του κήπου. Κανένα νιαούρισμα και-ρετισμού όμως δεν άκουσε ούτε και μύρισε τη φιλενάδα του στον αέρα.

«Πάλι λείπει η ψυχοπονιάρα» αναστέναξε αποκαρδιωμένος και ξαπλώθηκε φαρδύς πηλάς στο γρασίδι να την περιμένει. Αυτό βέβαια δεν ήταν εύκολο πράγμα, αφού ήθελε σαν τρελός να τρέξει να προλάβει στα αδέσποτα της γειτονιάς τα χαμπέρια από την πρωινή του γύρα. Έλα όμως που δεν του έκανε καρδιά να τα μάθει η Μπιζού από άηλιους και όχι από τον φίλο της! Με τι μούτρα μετά θα μοιραζόταν μαζί της το τσαρδάκι του κήπου και το φαΐ!

Έκανε λοιπόν πέτρα την καρδιά του και βάλθηκε να μετράει τα κεραμίδια του απέναντι σπιτιού για να περάσει η ώρα.

Ξαφνικά η Φωφούκα, η φουντωτή κεραμιδόγατα της διπλανής πολυκατοικίας, έσκασε μύτη στον απέναντι φράχτη. Ο Χαμπεράς τινάχτηκε.

«Δε μου ήες, σε ποιον πήγε να παρασταθεί η κολλητή σου πάλη;» της γάβγισε όλο νεύρα.

Η γάτα γύρισε τρομαγμένη.

«Μπα κακόχρονο να 'χεις, στριμμένε! Μου 'κοψες τη χοιλή με την α-γριοφωνάρα σου! Ξανά τα ίδια; Πόσες φορές θα σ' το πω; Η Μπιζού ούτε μου δίνει λογαριασμό για το τι κάνει ούτε και χρόνο έχω πια να ασχοληθώ με τις αγαθοεργίες της!» αγρίεψε η γάτα.

«Μπα, τσακωθήκατε; Πότε έγινε αυτό και δεν το πήρα χαμπάρι;» απόρησε ο Χαμπεράς.

«Στο κουτσομπολιό εσένα το μυαλό σου! Ούτε τσακωθήκαμε ούτε τίποτα. Τώρα όμως που άνοιξα σπίτι κι έχω πέντε στόματα να θρέψω, πνίγομαι στις δουλειές!» είπε η Φωφούκα και έκανε να φύγει. Την τελευταία όμως στιγμή κοντοστάθηκε. «Τι γκρινιάρόσκυλο που 'σαι, μωρ' αδερφέ μου!» ειρωνεύτηκε. «Χαρά στην υπομονή της φιληνάδας μου. Εγώ ούτε είκοσι τέσσερις ώρες δε θα 'μενα μαζί σου!» του πέταξε κατάμουτρα.

«Δεν είμαι γκρινιάρης ούτε στριμμένος!» διαμαρτυρήθηκε ο Χαμπεράς. «Να τη βρίσκω εδώ θέλω μονάχα, όταν φέρνω τα χαμπέρια, για να τα ακούει πρώτη. Πριν τα προλάβω στους άλλους και...»

«Δε μου ήυνεις μια απορία που έχω από καιρό;» τον έκοψε απότομα η Φωφούκα.

«Αμέ!» γάβγισε ο Χαμπεράς και κάθισε περίεργος στα πισινά του πόδια με τεντωμένα αυτιά.

«Γιατί σου αρέσει να ξετρυπώνεις δυστυχίες, να βγάζεις στη φόρα συμφορές και να κάνεις βούκινο τους πονεμένους στις ρούγες και τις γειτονιές; Έναν χρόνο τώρα καλό μαντάτο δε μας έφερές ποτέ! Όλα τα χαμπέρια σου σκορπίζουνε μαυρίλα».

«Μα, αγαπητή μου...» άρχισε να εξηγεί ο Χαμπεράς με ύφος εκατό καρδιναλίων. «Τα καλή νέα δεν "πουλάνε"! Να σου εξηγήσω: ήες στον άηληλον "η σταχτιά κεραμιδόγατα του Βυσσινόκηπου γέννησε 5 γατουήνια". "Και κάτι τρέχει στα γύφτικα!" θα πει και θα σηκώσει ειρωνικά το φρύδι. Σιγά μην ενδιαφερθεί να μάθει αν γέννησε καλή ή αν έχει γάλα να τα ταΐσει. Σκασίηλα του! Ενώ άμα του πας χαμπερί "η σταχτιά κεραμιδόγατα γέννησε πέντε γατάκια, αηηλά της πέθαναν τα τρία...», το θέμα αποχτάει σασπένς, μπαίνουν ερωτηματικά, γίνεται σούσουρο και το νέο διαδίδεται αστραπή! "Α, συμφορά που τη βρήκε!" συμπονοούν μερικοί στα πηγαδάκια. "Άρρωστη ήταν η γάτα που της πέθαναν μονοκοπανιά τρία γατιά;" ρωτάει από ενδιαφέρον τάχα ο ένας. "Μπα, καλή φαινότανε" μπαίνει στην κουβέντα ο άηηλος. "Σώπα, καημένη, εγώ κατσιασμένη τη θυμάμαι από τόση δα" διαφωνεί ο τρίτος. "Μπας και ξέκανε η ίδια τα γατιά;" ρίχνει το φαρμάκι ο τέταρτος. "Στρίτζω ήτανε από τα γεννοφάσκια της, να δεις που εκείνη έπνιξε τα μωρά" συμφωνεί άηηλος από πέρα.

»Κουβέντα στην κουβέντα ήλοιπόν η γάτα δικάζεται και καταδικάζεται στο υπαίθριο δικαστήριο που στήνεται αμέσως από αδέσποτα μουστάκια και άδειες κοιηιές ως δοηιοφόνος των παιδιών της.

»Με το πες πες η ώρα περνάει και ο κάθε πικραμένος αράζει στη γωνιά του για να βγάηει τη νυχτιά. Νηστικός, αηηλά ευχαριστημένος που δεν έζησε μια τέτοια τραγωδία και που υπάρχουν πράγματα χειρότερα από την πείνα. Κατάηλαβες τώρα γιατί διαδίδω τα κακά νέα; Δίνω τροφή για κουτσομποηιό, να περνοούν οι πειναηέοι τις ώρες τους και να ηησημονάνε τη δική τους δυστυχία. Προσφέρω ήσυχο ύπνο. Κάνω έργο κοινωνικό!»

